Td 018_3

Την Πασχαλιά ανήμερα, *μαρ’ Αντωνιά*
και τον καλόν τον λόγο, *μαρ’ Αντώπουλου*
ν αλλάζει η μάνα τον υγιό, *μαρ’ Αντωνιά*
το μικροκανακάρη, *μαρ’ Αντώπουλου.*
Στην ακκλησιά, *μαρ’ Αντωνιά*
στην ακκλησιά ντον έστελνε
στην ακκλησιά ντον στέλνει, *μαρ’ Αντωνιά*
στην ακκλησιά ντον στέλνει, *μαρ’Αντώπουλου.*
Και σαν τον είδιε, *μαρ’ Αντωνιά*
και σαν τον είδιε η ακκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν, *μαρ’ Αντωνιά*
και οι παπάδες β’βάθ’καν, *μαρ’ Αντώπουλου.*
Σταθάτε για να, *μαρ’ Αντωνιά*
σταθάτε να ρωτήσουμι
σταθάτε να ρωτήσουμι, *μαρ’ Αντωνιά*
Τούρκος είνι Ρωμιός είνι, *μαρ’ Αντώπουλου.*
Κι ουδέ Τούρκος, λέει, *μαρ’ Αντωνιά*
κι ουδέ Τούρκος κι ουδέ Ρουμιός
μόν’ είνι παλικάρι, *μαρ’ Αντωνιά*
ένα και κανακάρης, *μαρ’ Αντώπουλου.*
Τον άλλαξι, *μαρ’ Αντωνιά*
τον άλλαξι τον στόλισι
να πάει στην ακκλησία, *μαρ’ Αντωνιά*
να πάει στην ακκλησία, *μαρ’ Αντώπουλου.*

Την Πασχαλιά ανήμερα και τον καλόν τον λόγο
ν αλλάζει η μάνα τον υγιό το μικροκανακάρη.
Στην ακκλησιά ντον έστελνε στην ακκλησιά ντον στέλνει
Και σαν τον είδιε η ακκλησιά
τα κεραμίδια γύρισαν και οι παπάδες β’βάθ’καν
Σταθάτε να ρωτήσουμι Τούρκος είνι Ρωμιός είνι.
Κι ουδέ Τουρκός κι ουδέ Ρουμιός
μόν’ είνι παλικάρι ένα και κανακάρης.
Τον άλλαξι τον στόλισι να πάει στην ακκλησία.